

Jerzy Okoński

Ostrów Szlachecki, st. 2, gm. Bochnia,
woj. tarnowskie, AZP 103-62/9

Informator Archeologiczny : badania 29, 73

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

żuźła stwierdzono wzdłuż ścian i przy dnie obiektu, natomiast wnętrze walca (zdeformowanego w części południowej) zajmowała przepalona, spumeksowana polepa. Obiekt ten bez wątpienia związany jest z wytopem żelaza i był wtórnie wykorzystany do celów gospodarczych (duża ilość fragm. naczyń zasobowych na jego stropie).

W wykopie 2/95 odkryty został piec garncarski, który na poziomie odsłonięcia (30 cm) miał rzut wydłużonego owalu o wymiarach 3,9 x 1,3 m. Obiekt miał przekrój nieckowaty, z maksymalnie przegłębioną na 1,05 m centralną częścią komory paleniskowej. Komora wypalowa znajdowała się w jego wschodniej części i miała rzut owalu o wymiarach 1,9 x 1,3 m. Na głębokości 65-75 cm odsłonięto wylepiony z gliny ruszt. W centralnej części komory paleniskowej, pod rusztem, stwierdzono obecność grud polepy, będących pozostałością konstrukcji podparcia rusztu. Piec jest silnie zniszczony, a wśród nielicznych skorup (wyłącznie w palenisku) wystąpiły ułamki m.in. ceramiki siwej.

Ostrów Szlachecki, st. 2
gm. Bochnia, woj. tarnowskie
AZP 103-62/9

Muzeum im. Stanisława Fischera
w Bochni

Badania prowadził mgr Jerzy Okoński. Finansowane przez Muzeum w Bochni ze środków KBN. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Wyeksplorowano 2 wykopy o łącznej powierzchni 21,25 m².

W wykopie 1/95 odsłonięto palenisko o rzucie wydłużonego owalu, zorientowanego w kierunku północ-południe i posiadającego dwie wyraźnie odrębne części. Zniszczone współczesnym wkopem melioracyjnym palenisko w części północnej zawierało skupisko żuźła, polepy i spalenizny o wymiarach 1,5 x 1,14 m. Jego obrys precyzyjnie wyznaczał szeroki na kilkanaście centymetrów pás przepalanej gliny calcowej. Południową część obiektu stanowiła owalna plama gliny z polepą i węglami drzewnymi, zawierająca w przekroju 2 poziomy spalenizny miąższości kilku centymetrów.

W wykopie 2/95 wyeksplorowano owalną jamę o wymiarach 2,4 x 2,08 m, zagłębioną łukowatym dnem maksymalnie na 24 cm w centralnej części wypełniska. Poziom dna wyznacza warstwa spalenizny o miąższości do 5 cm, intensywnie nasyczonej drobnymi grudkami polepy.

W wypełniskach obu obiektów znaleziono liczne fragm. przede wszystkim szerokokołnierzowych naczyń zasobowych.

Otorowo, st. 66, gm. Szamotuły, woj. poznańskie — patrz: neolit

Paprotki Kolonia, st. 41
gm. Miłki, woj. suwalskie
AZP 21-73/73

Uniwersytet Warszawski Filia w Białymstoku
Instytut Historii
Muzeum Okręgowe w Suwałkach
Urząd Gminy Miłki

Badaniami kierowali mgr mgr Małgorzata Karczewska i Maciej Karczewski. Finansowane przez Instytut Historii Filii Uniwersytetu Warszawskiego w Białymstoku, Urząd Gminy Miłki i Muzeum Okręgowe w Suwałkach. Drugi sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich oraz okresu wędrowek ludów.

Badania prowadzono w dn. 17 VII-31 VIII 1995 r. Objęto nimi 190,65 m² powierzchni stanowiska. Wykopy nr II i III (utrzymano ciągłość numeracji wykopów z pierwszego